

Nagyböjt II. hete

Csütörtök

Jer 17,5-10 * Lk 16,19-31

*„Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak,
akkor még ha a halottak közül támad is fel valaki, annak sem hisznek.”*

Ábrahám példabeszédbeli szavai első hallásra nem túl meggyőzőek; hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy a halálból visszatérő ember a legmegátalkodottabbakat is megtérésre indítaná. Ám a valóságos Lázár, Mária és Márta testvére, nem a példabeszédben szereplő (érdekes a névazonosság!), akit Jézus feltámasztott, mintegy igazolja Ábrahámot. A János-evangéliumban olvassuk, hogy amikor Jézus Betániában vendégeskedett, néhány nappal utolsó Húsvétja előtt, a főpapok elhatározták, hogy Lázárt is megölik, mivel miatta a zsidók közül sokan hittek Jézusban. Íme, a bizonyosság arra, hogy aki nem akar látni, az a legnyilvánvalóbb jelek előtt is eltakarja szemét.

A példabeszédbeli dúsgazdagról azonban nem feltételezzük, hogy ilyen elvetemült lett volna. Első pillantásra úgy tűnik, hogy csupán azért jutott a kárhozatra, mert jó dolga volt életében, míg Lázár azért vigasztalódott Ábrahám kebelén, mert a földön oly sokat szenvedett.

Figyelmesebben megnézve ezt a szöveget azonban kitűnik a gazdag ember bűne: észre sem vette a kapuja előtt fekvő koldust. Azaz minden bizonnyal látta, különben honnan ismerte volna, csak épp nem vett róla tudomást.

A szakadék tehát, amelyről Ábrahám beszél, nem a haláluk után keletkezett közöttük, hanem még földi életükben. Kezdetben csupán pár lépés, és a dúsgazdag a mennyországba jutott volna. Lázárhoz kellett volna odamennie, hogy segítsen rajta. Az évek múlásával azonban, ahogy egyre jobban begubózott önzésébe, a szakadék mind mélyebb és szélesebb lett, míg végül haláluk után állandósult, immár áthidalhatatlanul.

Jézus figyelmeztetésnek szánta ezt a példabeszédet mindazoknak, akik úgy birtokoljuk az anyagi vagy szellemi javakat, hogy nem osztjuk meg másokkal, akiknek kevesebb vagy éppenséggel semmi sem jutott. Lukács evangéliumában különös hangsúly van azon, hogy a gazdagság olyan állapot, mely az örök üdvösséget veszélyezteti. A gazdag csak úgy üdvözülhet, ha Isten törvényeinek, Mózes és a próféták tanításának veti alá életét, és megosztja javait a rászorulókkal, mert a feleslegnek csak kezelője az ínséget szenvedők javára, nem pedig kénye-kedve szerinti ura.